

Γνώμη

Το αίμα των κοινωνιών

Η δημοσιονομική κρίση της Ελλάδας οφείλεται κυρίως σε δικές της δομικές αδυναμίες και σε εγκλήματα της πολιτικής τάξης κατ' εξακολούθηση. Ωστόσο, η παρούσα δυσχέρεια κατά τον δανεισμό της δεν οφείλεται μόνο στις δικές της αμαρτίες. Μετά την αμαρτωλή Ελλάδα, οι αγορές πιέζουν αναλόγως και τις άλλες χώρες του μεσογειακού Νότου, όπως ακριβώς είχαν προβλέψει ανεξάρτητοι οικονομολόγοι, ενδέχεται δε να ακολουθήσουν και άλλες χώρες της Ε.Ε. Απώτερος στόχος είναι η Ευρωζώνη και το κοινό νόμισμα.

Οι αγορές ζητούν αίμα· το αίμα των κυβερνήσεων και των κοινωνιών. Μα ακριβώς αυτές οι ίδιες κυβερνήσεις και οι κοινωνίες, προ έτους έσπευδαν να στηρίξουν με το αίμα τους τις καταρρέουσες αγορές, όταν έσκαγαν οι φούσκες των γκόλντεν μπόις. Στο μπρα ντε φερ που ακολούθησε, με θέμα τον έλεγχο κινήσεως κεφαλαίων και τις ρυθμίσεις για αποτροπή και άλλης φούσκας, τα μεν ευρωπαϊκά κράτη ολιγόρησαν και κρύφτηκαν πίσω από Σύμφωνα εικοσαετούς ηλικίας, οι δε κερδοσκόποι ανασυντάχθηκαν ακαριαία επιζητώντας επαναφορά στην προτέρα κατάσταση χωρίς κανένα περιορισμό. Την κατάρρευση των κερδοσκοπών διαπιστώνουμε σήμερα, με θύμα όχι μόνο την Ελλάδα, αλλά πρωτίστως το ευρώ και την ίδια την ευρωπαϊκή συνοχή.

Η εφημερίδα Le Monde έγραψε στο κύριο άρθρο της υπό τον τίτλο «Ολοι Ελληνες;» τα εξής προφητικά: «Η έξοδος από την κρίση προαναγγέλλεται δύσκολη πολιτικά και κοινωνικά – το υποδηλώνει η αναβίωση του λαϊκισμού. Ο τρόπος όμως που οι Ελληνες θα αποδεχθούν την επερχόμενη λιτότητα θα παρακολουθείται στενά από πολλές πρωτεύουσες, η πολιτική των οποίων ακολουθεί διακριτικά ανάλογο δρόμο».

Οι σοβαροί αναλυτές έχουν επισημάνει προ πολλού τον βαθύτατα πολιτικό χαρακτήρα της οικονομικής κρίσης· τώρα, επισημαίνουν επιπλέον τον κίνδυνο κοινωνικών εκρήξεων, με απρόβλεπτες συνέπειες, εφόσον η κρίση μεταकुλισθεί μονομερώς στις κοινωνίες, ενώ οι αγορές θα παραμένουν αλώβητες και ανεξέλεγκτες, ικανές να επιβάλλουν τις ορέξεις τους, να επιτίθενται σε κράτη, να υπαγορεύουν πολιτική. Η κρίση θέτει πλέον ζητήματα κυριαρχίας και ισχύος.

Του Νίκου Γ. Ξυδακή

Ο Κόσμος

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, ΠΕΜΠΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

2 Canal Rd., St. Peters NSW 2044

Phone: (02)9550 1088 (5 lines), Fax: 9550 1699

www.kosmos.com.au

e-mail: kosmos@kosmos.com.au

PUBLISHER: HELLENIC PUBLISHING PTY LTD

ACN 100 126 887

ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ: Θεόδωρος και Αναστασία Κωνσταντίνου

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ

Άννα Αρσένη (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Ρία Μιχαήλ (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Ματίνα Μπουτσικάκη (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Θεόδωρος Περρής (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Παναγιώτης Νικολάου (Αθλητικά)

Λάκης Κονιστής (Sports)

Παύλος Θεοδωρακόπουλος (Διαφημιστικό-Ρεπορτάζ)

Γιώργος Χατζηβασιλίδης (Αρθρογραφία, Ρεπορτάζ)

Δέσποινα Μπαχά (Αρθρογραφία)

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Γεώργιος Μητρόπουλος, Χριστίνα Μπούζιος,

Δημήτρης Καμετόπουλος, Παναγιώτης Διαμάντης,

Χριστίνα Σταυροπούλου, Φώτης Κάλης, Γιάννα Μαυράκη

website by platyrrahos publishing

Disclaimer

Printed by Styash Pty Ltd trading as Apex Press. Styash Pty Ltd and its directors and staff are printers only of material supplied by the publisher, and accept no responsibility in any way whatsoever, to any person or persons for the contents of this publication, either for articles, editorial material or any other content.

Distribution: WRAPAWAY 9550 1622

ΤΙ ΧΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

ΠΡΟΚΑΛΕΙ όχι μόνο μεγάλες και παρατεταμένες απεργιακές κινητοποιήσεις των εργαζομένων, αλλά και εσωτερικές τριβές στην κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ η σχεδιαζόμενη αύξηση του ορίου ηλικίας για τη συνταξιοδότηση.

Η ΑΥΞΗΣΗ του ορίου ηλικίας στο 67ο έτος, στην οποία φαίνεται να επιμένει το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης, ικανοποιεί μεν τις πιέσεις των Βρυξελλών, αλλά δεν προσφέρει ουσιαστική ενίσχυση των πόρων του ασφαλιστικού συστήματος. Πέραν αυτού σημαίνει και διά βίου εργασία, αν θα προσφέρεται εργασία στις ηλικίες πάνω από τα 60 και τα 65!

ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ σχέδιο θέτει στο απόσπασμα την 35ετία χωρίς όριο ηλικίας που ισχύει στο Δημόσιο για την έξοδο στη σύνταξη, αφού τη συνδέει με το 63ο έτος, όπως και την 37ετία, που τη συνδέει με το 61ο ως νέο ανώτατο όριο για τη συνταξιοδότηση.

ΑΥΤΗ την ανατροπή στον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα εργασίας δεν την αποδέχονται η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ, όπως και η ΠΑΣΚΕ, η συνδικαλιστική οργάνωση που πρόσκειται στο ΠΑΣΟΚ. Προμηνύεται κατόπιν αυτού απεργιακή κινητοποίηση, το ίδιο εκρηκτική με εκείνη επί ΠΑΣΟΚ, όταν επιχειρήθηκαν ανατροπές και κατάργηση ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

ΟΙ ΣΧΕΔΙΑΖΟΜΕΝΕΣ ανατροπές θίγουν το σύνολο των εργαζομένων τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Δεν «μπορεί να περάσουν», όπως ήδη δηλώνουν βουλευτές του ΠΑ-

ΣΟΚ, που εκφράζουν τις αντιδράσεις της λαϊκής βάσης του κόμματος.

ΦΟΒΟΥΜΕΝΗ αποχώρηση και της ΓΣΕΒΕΕ (επαγγελματιοβιοτέχνες), μετά τη ΓΣΕΕ, από τον διάλογο, η ηγεσία του υπουργείου Εργασίας δηλώνει ότι δεν υπάρχει θέμα αύξησης στο 67ο έτος του ορίου ηλικίας για συνταξιοδότηση.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΕΛΙΚΑ η αλήθεια; Και πότε θα ανοίξει τα χαρτιά της η κυβέρνηση για το Ασφαλιστικό, που δεν τα έχει ανοίξει στον διάλογο; Αυτές οι διαρροές πληροφοριών δεν προκαλούν μόνο σύγχυση και αντιδράσεις, αλλά και κύμα φυγής εργαζομένων, ιδίως από τον δημόσιο τομέα.

ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ αμφισβητεί ότι το Ασφαλιστικό, δηλαδή η διάσωση και η στήριξη του συστήματος, είναι ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει η κυβέρνηση. Είναι ένα πρόβλημα κοινωνικό, γι' αυτό και δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με τεχνοκρατική αναλγησία, όπως θέλουν οι Βρυξέλλες, οι οποίες πιέζουν και για την αύξηση των ορίων ηλικίας, αλλά και για περικοπές στις συντάξεις και στις άλλες παροχές προς τους ασφαλισμένους.

Η ΜΑΧΗ, επομένως, θα πρέπει να δοθεί κυρίως στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εκεί όπου θα γίνει από τον πρωθυπουργό την Πέμπτη η διαπραγματευση για την εφαρμογή του Σχεδίου Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Είναι τελείως παράλογο να υποστηρίζεται, ότι η αύξηση των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση θα σώσει το ασφαλιστικό σύστημα και θα σταθεροποιήσει την ελληνική οικονομία.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ ΠΑΠΑΧΕΛΑ

Ο Αντώνης Σαμαράς ανέλαβε την ηγεσία της Ν.Δ. σε μια από τις χειρότερες στιγμές της ιστορίας της. Και τώρα μοιάζει με τον άνθρωπο που έχει πάρει στα χέρια του το μισογκρεμισμένο οικογενειακό σπίτι και σκέπτεται τι να κάνει, να προτιμήσει τα μερεμέτια και τη διαχείριση ή τη δομική και δαπανηρή ανακαίνιση.

Ο κ. Παπανδρέου είχε ζητήσει το 2004 τη γνώμη κάποιων ξένων ειδικών για το πώς μπορεί να αναστρέψει την πορεία του ΠΑΣΟΚ και να ξανακερδίσει την εμπιστοσύνη των πολιτών. Οι εν λόγω σύμβουλοι διάβασαν τις μετρήσεις και έκαναν τα δικά τους focus groups. Αμέσως κατέληξαν σ' ένα απλό συμπέρασμα, πως ό,τι και να έκανε ο κ. Παπανδρέου, ο κόσμος δεν θα συγχωρούσε για παρά πολύ καιρό το ΠΑΣΟΚ για τις αμαρτίες της διακυβέρνησής του. Δεν ήταν δηλαδή θέμα τεχνικής ή αντιπολιτευτικού στυλ γιατί ό,τι και να έλεγε εκείνη την εποχή ο αρχηγός του ΠΑΣΟΚ «τα αυτιά των Ελλήνων θα ήταν κλειστά». Κάπου εδώ βρίσκεται και ο κ. Σαμαράς, ο οποίος κέρδισε την αναμέτρηση για την ηγεσία επειδή ήταν αυτσαίντερ και δεν είχε ταυτιστεί με το κατεστημένο της Ρηγίλλης.

Ο κ. Σαμαράς, όμως, προέρχεται από τα σπλάχνα της κεντροδεξιάς παράταξης και νιώθει «σπίτι

του» τη Ρηγίλλης. Εκεί μπορεί να κρύβεται το μοιραίο λάθος, αν απλά νιώσει «οικογενειακή θαλπωρή» μέσα στο ερείπιο του παλιού οικείου σπιτιού. Να το πούμε αλλιώς. Η Ν.Δ. θέλει γκρέμισμα και ξαναχτίσιμο, από την αρχή μέχρι το τέλος. Το κτίριο της Ρηγίλλης μυρίζει «μούχλα», μεταφορικά και κυριολεκτικά, και δεν ταιριάζει σε ζωντανό κεντροδεξιό κόμμα. Η κοινοβουλευτική ομάδα, με κάποιες εξαιρέσεις, δεν δίνει σε κανέναν τη βεβαιότητα πως αυτό το κόμμα μπορεί αύριο το πρωί να κυβερνήσει, αν χρειασθεί. Η Ν.Δ. επίσης δεν έχει την πολυτέλεια να χάσει κανένα από τα λίγα ιστορικά της στελέχη που μπορούν να πείσουν ότι ξέρουν να κυβερνούν.

Ο κ. Σαμαράς χρειάζεται δίπλα του και γύρω του νέα, σχετικώς άφθαρτα, άτομα με τα οποία θα δώσει το σήμα της ανανέωσης αλλά και της ρήξης με το μουχλιασμένο παρελθόν. Δεν είναι εύκολος αυτός ο δρόμος ούτε και η ανεύρεση νέων ταλέντων. Η Ν.Δ. απέτυχε δυστυχώς να αναδείξει ομάδα τσιγκο κατά τη διακυβέρνησή της, ενώ η παλιά φρουρά «κάηκε» αμετάκλητα.

Ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης έχει δώσει θετικά σημάδια. Για πρώτη φορά ένας πολιτικός ηγέτης σηκώθηκε ευθαρσώς στη Βουλή και στήριξε επώδυνα μέτρα για την αντιμετώ-

πιση της δημοσιονομικής κρίσης. Ακόμη και όσοι φοβούνται μια επιστροφή σ' έναν ακραία εθνικιστικό λόγο, παραδέχονται πως ο κ. Σαμαράς χειρίζεται μέχρι τώρα με υπευθυνότητα τον θεσμικό του ρόλο. Οι δυσκολίες θα είναι πολλές και οι «σειρήνες του λαϊκισμού ή του υπερπατριωτισμού» θα ασκήσουν τη γοητεία τους με την πρώτη ευκαιρία, είτε όταν απογοητεύσουν οι δημοσκοπήσεις είτε όταν πάλι κριθεί με άλλα μέτρα ότι η υπευθυνότητα δεν πουλάει.

Ο κ. Σαμαράς, όμως, έχει μπροστά του πολιτικό χρόνο. Ακόμη και αν έλθουν τα πάνω κάτω λόγω μιας απρόσμενης δημοσιονομικής εξέλιξης, δεν είναι διόλου βέβαιο ότι ο λαός θα σκεφθεί τη Ν.Δ. για να αναλάβει τη διακυβέρνηση. Η βασική δυσκολία του θα είναι -αφού πρώτα περάσει ο απαραίτητος χρόνος για να φύγει ο εθνικός θυμός με τα αποτελέσματα της διακυβέρνησης Καραμανλή- να πείσει ότι είναι έτοιμος να κυβερνήσει. Για να πείσει όμως, πρέπει πραγματικά να τα αλλάξει όλα. Αν επιλέξει να είναι ένας απλός διαχειριστής σε ένα μισογκρεμισμένο κτίριο, το μόνο που θα έχει πετύχει είναι να αναρτηθεί το πορτρέτο του στην ιστορική αίθουσα της Ρηγίλλης. Γι' αυτό ας αρχίσει την κατεδάφιση που είναι απαραίτητη, όσο συναισθηματικά δύσκολη κι αν είναι.